

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenuință la poste și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz-Bernat la loterie.

Judecata șovinismului.

(m.) În un număr din luna trecută „Magyarország” publică la loc de frunte un articol iscat de șovinistul din Africa sudică, Bartha arată cu motive temeinice că procederea Angliei e nejustă și chiar barbară, de oare-ce ridică la valoare teoria forței și oprirea dreptului. Răsboiul acesta al Angliei — zice Bartha — face să triumfe ideea lui Cain: Sînt mai puternic decît tine, deci te ucid. Poporul acesta de negustori și-a adunat comorile lumii și acum ridică idolul forței. Întrerupe continuitatea culturală a omenirii și readuce genul omenesc în o lume barbară, dură și crudă.

Astfel Bartha arată, că Anglia calcă în picioare dreptul unui popor de a pute trăi liber, avînd ca maximă sentență: Cine-i mai slab se piară.

Și statele înarmate ale Europei sufer cu resignație bolnăvicioasă aceasta — continuă Bartha. Lasă să fie nimiciți Finlandezii la nord și Burii la sud.

Continuând apoi pe tonul acesta, zice, că dacă statele nu fac nimic în interesul Burilor, cu atât mai mult simpatizează popoarele cu ei și cu dreapta lor cauză. Nu este nici un popor în Europa, care se simpatizeze cu Anglia, de oare-ce popoarele simt marea nedreptate, ce o comite ea, simt și ved că ordinea de drept e vătămă, că dreptul e călcat în picioare.

Toată avuția morală — zice el mai departe — pe care a câștigat-o omenirea prin sânge, cu temniță, prin minte și jertfe nenumerate, aduse în interesul ordinii de drept, cad pradă volniciei engleze. Aceasta e decadență la starea animalelor. Cel slab numai până atunci trăiește, până îl suferă cel tare.

Bartha în fine laudă pe Buri, și-i aduce ca exemplu de vitejie și iubire de patrie și de limbă.

„Forța engleză — zice el — poate să învingă pe Buri, dar ei în luptă lor pe viață, pe moarte, au eucerit simpatia întregii lumi culte. Ei au făcut un document neperitor, care glăsuiește despre iubirea de patrie, independentă, libertate și iubire de neam. Burii au compus cel mai frumos capitol al istoriei universale, pe când Anglia rămâne mînjită pe veci.”

Am citat în adins câteva pasaje din articolul lui Bartha, ca cetitorii nostri să vadă mersul ideilor lui.

Vedem, că el apără dreptul popoarelor, de-a pute trăi și a se desvolta liber și condamnă în cuvinte aspre pe opresori, pe aceia cari voese să subjughe popoarele, în virtutea „dreptului” celui mai tare.

Aprobăm și noi aceste idei, dar întrebăm pe dl Bartha, că nu observă în ce poziție falsă a ajuns, scriind adevărurile de mai sus? Dl Bartha se vociferă despre drepturile, libertatea și libera dezvoltare a popoarelor, el, membrul unui popor, care subjugă și calcă în picioare drepturile naționale ale tuturor popoarelor din patrie și le-ar răpi, se poată, ce au ele mai scump, naționalitatea și limba. Cum se potrivește zisele cu faptele? Căci doar chiar dl Bartha și soții sei șovinisti sînt aceia, cari mereu atîță poporul maghiar de-a oprirea tot mai mult popoarele nemaghiare.

Pe noi această atitudine nu ne surprinde, căci dedată sîntem cu ea. Așa e judecata șovinismului maghiar. Șovinistii nostri se girează de mari apărători ai dreptului și libertății popoarelor, dar de fapt ei sînt cei mai mari apăsători ai popoarelor și răpitori de drepturi. Aceasta ne-o adevăresc faptele ce se petrec înaintea ochilor nostri.

Am scos la iveală această duplicitate falsă nu ca să coregem pe dl Bartha și soții în judecată, căci știm că incorrigibili sînt, dar cum am făcut și vom face și de aci înainte, am voit să demascăm apucăturile șovinismului, atât de periculos pentru liniștea popoarelor din patrie.

Sibiu, 14 Maiu n.

Din delegațiuni. Alaltăieri s'a împărțit între membrii delegațiunii proiectul bugetului comun pe anul 1901. Trebuințele ministerului de externe se urcă la 170,739.079 coroane. Pentru armată se recer 278,649.953 coroane și spese extraordinare 14,969.160. Bugetul ministerului comun de finanțe e 4,272.000 coroane.

În delegațiuni Români bucovineni sînt reprezentați prin valorosul lor deputat Dr. G. Popovici.

Pactul din Bucovina. „Apărarea Națională” publică un interviu pe care l-a avut unul din redactorii sei cu

archimandritul Ciuntuleac din Bucovina, care petrece de câte-va zile în București.

Prea Cuvioșia Sa a declarat că Românii bucovineni sînt mulțumiți cu ceea-ce au putut obține dela baronul Bourguignon, dar că domnii Dr. Iancu Flondor și Dr. George Popovici nu împărtășesc acest sentiment de satisfacțiune.

Dar părintele Ciuntuleac speră că mai ales de aci încolo atitudinea baronului va fi de natură a mulțumi mai real pe Români.

Noi credem, că speranța aceasta e prea optimistă.

Chestia umană dă multă bătaie de cap stăpînitorilor nostri, fiindcă nu voese să o rezolve just și loial. Prim-ministrul Selli voese acum a o rezolva definitiv, spre care scop a chemat la Budapesta pe Cioaba, care a fost 26 de ani primarul Fiumei. Din Fiume se anunță, că Fiumani atribuie mare însemnătate acestui fapt.

Pretensiunile Germanilor din Boemia. Reuniunea germană din Praga a publicat în ziarele germane de acolo pretensiunile Nemților din Boemia, cari sînt următoarele:

1. O astfel de reformă în administrația orașului Praga, ca populația germană să aibă în reprezentanța orașenească și în magistrat membri în număr corespunzător, mai departe astfel de instituțiuni, cari să asigure Germanilor reprezentarea în dieta provincială, respective și în curia germană distală, ce e a se înființa.

2. Senatul școlar districtual al școalelor germane din Praga să fie compus exclusiv din membri germani, școalele elementare germane din Praga să fie supuse dirigerii didactice germane și să nu li se impedeze dezvoltarea.

3. În funcțiunile oficiale ale autorităților orașului Praga și suburbii ei cum și la toate institutele orașenești cele două limbi provinciale să fie egal îndreptățite.

4. Numele piețelor, stradelor și căilor din Praga și în suburbii să fie indicate și în limba germană. În comunicația publică și la darea de invitațiuni publice limba cehă și germană să se întrebuintze pretutindenea în paritate.

5. La întrebuintzarea aversei orașenești se lea totdeauna în considerare originea ei în parte germană și exigențele și lipsurile populației germane.

Claidier îi sare înainte:

— Domnule Spiridonow, conduc azi pe copilul d-tale la noi! Va fi o veselie la noi, o plăcere.

— Anton Iegoryci rîse curtenet și răspunse numai decît:

— Nu, iubite tinere, Mitenjka nu poate. El cântă mîne!

Claidier se depărta, și ei ambii urcară treptele.

— Ah, ah! Paganini! — îl întîmpină Onkel pe Mitja (cărui-a-i da cu plăcere acest nume). — De ce ești atât de palid?

— Peste noapte nu i-a fost prea bine, domnule profesor, — se grăbi Anton Iegoryci cu răspunsul.

Mitja-și cântă bucată sa. El prinse curaj, se reculese și cântă sigur și conștient. De sigur, dacă el n'ar fi fost numai un copil de doisprezece ani, fie-cine ar fi presupus, că cântarea lui e lipsită de spirit, studiată și forțată. Totuși aci fură aștinate toate privirile, căt de repede se mișcau degetele acele mici, căt de sigur mergea peste coarde cercul cel minat de mîna copilului cea seacă.

— Ce tehnică, ce tehnică gigantică pentru un copil! — zise Onkel entusiasmat.

Toate laudele aceste ajungeau la urechea lui Mitja, fără a face vre o impresiune cît de slabă măcar.

Dar cu atât mai mare fu impresiunea asupra lui Anton Iegoryci.

Tatăl și fiul se retraseră. Mitja fu învîlît de Anton Iegoryci cu îngrijire, ca o floare delicată ce o treci peste stradă într-o zi geroasă.

Claidier le mai eși odată înainte.

— Domnule Spiridonow! Te rog totuși, trimite-ți copilul cel cu obrazii îmbujorați.

Istoria politice.

— După Sir Frederick Pollock —

de

T. V. Păcățian.

III.

Secolul XVIII. și contractul social.

(Urmare).

Lămuririle asupra irevocabilului contract al lui Hobbes despre suveranitatea, sau „Dreptul patriarchal al Regilor” scris de Filmer, și derivat dela Adam, nu va face ca poporul să considere de suportabilă guvernarea care de fapt îi este insuportabilă.

Nu e de loc lămurit, că Hobbes ar fi fost gata să afirme, că lucrul acesta n'ar fi imposibil. În tot cazul, din diferitele pasaje scoase din „Leviathan” și din alte surori se pare a fi clar, că Hobbes a pus preț exagerat pe influența teoriilor politice, răspândite sub aparența autorității civile și bisericești. Se pare că era de părerea, că oamenii ar crede necondiționat tot ce le-ar spune superiorii, chiar și când interesele lor proprii destul de clare ar fi atîșe, și că suveranul ar pute să-i facă să creadă că vrea el, dacă ar băga de grije ca altul să nu facă lucrul acesta.

De altcum șovinismul și semiadevărurile lui Locke și a urmașilor sei, își află explicarea în parte în natura practică a problemei: Nu cutează să spună lămurit, că regele Engliei nu e suveran, în sensul politic al suveranității.

Locke zice de es.: „Într'un stat, în care puterea legiuitoare nu funcționează în continuu, ear' executiva e pusă în mîna unei singure persoane, care încă la parte la legislatură: persoana aceasta singulară în sens strict încă poate fi numită suverană”. Afară de aceasta Locke s'a ferit formal de definițiuni esagerate. Nici unde însă nu e atât de precis, cînd e vorba de autoritatea supremă a parlamentului englez (căci asta o avea în vedere totdeauna cînd vorbea de „legislativă”) ca Sir Toma Smith un secol mai înainte de el. Ear' cu privire la prerogative, n'avea un punct de vedere atât de pronunțat și nu era atât de exact ca Selden.

Selden, ca avocat ingenios, zicea, că în general nu există minuni. Prerogativele formează un drept, care pri-

vește coroana, și după natura lor nu divergează de celelalte ramuri ale dreptului. La Locke mai găsim o umbră de misteriu. Prerogativele formează o îndreptățire vagă și estroardinară, întocmai ca și puterea legislativă însăși, limitată de norma, că se folosește, în bună credință, pentru binele public.

Ficțiunea creatoare a contractului original a fost folosită din partea lui Hobbes, în scop de a câștiga absoluta putere pentru „Leviathan”; ear' din partea lui Locke pentru a arăta, că o guvernare moderată constituțională nu numai că e motivată din partea dreptului natural, ci e chiar singura guvernare justificată din partea dreptului natural.

A rămas rezervat pe seama lui Rousseau, ca ficțiunea aceasta să o folosească pentru scopuri, pe cari Hobbes le considera de nebunii perfecte ale anarhiei, ear' Locke s'ar fi îngrozit de ele.

Propunerile lui Locke, — cum a dovedit-o Morley, — sînt limitate din toate părțile prin rezerve practice, și sînt după puțină departe de punctul de a crol dogme mobile și generale. Rousseau a fost mai popular decît Locke și mai dogmatic decît Hobbes; ear' rezultatul este, că „Contractul social” a devenit cea mai eficientă și cea mai periculoasă „fantasmagorie politică”.

Contractul social contemplat de Rousseau se deosebește de contractul celorlalți teoreticieni prin faptul, că-i aronă însușirea de a crea o putere comună și suverană; dar se lase totuși fiecărei părți contrahente libertatea de mai nainte, fără îndatorirea de a fi supusă altuia, decît numai sieși. Fiecare renunță singur la sine și la drepturile sale individuale, — tot așa ca la Hobbes, — dar cesiunea se face în favoarea întregii societăți, nu în favoarea unui suveran: „Drepturile fiecăre le donează tuturor, nu le donează persoanei”. Expresia contractului, fiindcă Rousseau cunoaște toate expresiunile, — sînt următoarele:

— „Fiecare dintre noi își pune persoana și facultățile la un loc, într-o grămadă comună, sub conducerea voinței generale, și fiecare membru formează parte nedespărțită din întreg. Fiecare membru va fi numit „cetățean”, dat fiind că e participant la „suveranitate”; ear' „supus” e numai într-o-cît e dator supunerii legilor de stat. Cel-ce neagă voinței generale supunerea, va fi con-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Blăstîmul gloriei.

— Traducere. —
(Urmare).

Serata publică era pusă pe Sâmbătă. Vineri la un păturlă la șapte era deja Mitja înaintea pătului de note. Fața lui nu mai purta îndatinata expresie tînră, ci era întunecată și mănoasă. Îl costă mare forțare spre a pute privi notele, de oare-ce ochii lui tot vreau să se închidă. Încă nici-odată n'ar fi stat mai bucuros în pat între perinile calde, ca în această dimineață. Și totuși cânta. Nici el nu știa, de ce, totuși cînd îi sună în urechi dulcele cuvinte: Mitenjka, porumbașul meu! atunci începă a-l gîdîl în tot corpul, și inima lui absoțea ca de frică.

El cânta rău, făcea greșeli, chiar greșea tactul, totuși el cânta fără de a asculta, numai să nu mai audă vorbele:

— Mitenjka, porumbașul meu, dragul meu, domnul Onkel a zis...

Azi îi veniră în minte toate, cele-ce i-se răpiră: somnul, recrearea, jocurile copilărești, libertatea copilărească, aerul cel proaspăt și frumoasa natură luminoasă.

Anton Iegoryci îl învîlîl să nu-i fie frig și-l conduse în conservator, dar de astă-dată nu se mai desprîși de el. El rugă pe domnul Onkel să-i concedă să stee și el în clasă în decursul probei.

— Deși în principiu sînt contra, ca părinții să fie prezenți la prelegere, totuși unui Spiridonow nu-i pot denega această rugare! — zise profesorul.

Totuși până la probă, care se începea la 11 ore, aveau de așteptat o oră întreagă. În vreme-ce Anton Iegoryci se întîrzi de vorbă cu Onkel, în ce mod adevărat ar pute deveni renumit prin Mitja în viitorul cel mai apropiat, în acest timp Mitja cobori încet treptele până ajunse în curte, unde conșolarii lui fugeau și făceau un tălălău ca copiii.

Dar de astă-dată nu-l mai atrase nici jocul.

El se răzîmă de părete, căci se simți slăbit din cale afară.

Un copil frumuse, bine îmbrăcat, fugi la el, era prietenul lui cel mai bun. El se iubiau, în clasă gedeau lîngă olaltă și în pauzele dintre ore se preumblau braț la braț. Erast Claidier era fiul organizatorului dela biserica catolică și se prepara pentru cariera tată-sau. El era un copil bun, prietenos, cu ochi prietenoși vineți și cu buze roșii, care nu se demitea la ori-ce jucării proaste.

— Spiridonow! — zise fiitorul organizator cîtră Mitja, — ești liber?

Mitja îl privi în mod întrebător. Ce însemnează a fi liber? El doară nici-cînd n'a fost liber.

— Nu știu! — răspunse el nehotărît.

— Fă-mi o plăcere. Azi e onomastica sorioarei mele, vom ave o bucurie, va fi la noi Picolow, Copustia, Chiric, Papidow, hai și tu! O să jucăm!

— Joc? — întrebă Mitja cu acea voce nehotărîtă, căci el aceea nu 'și-o putea închipui. Nu, pe el nici la un cas nu l-or lăsa la joc. Pe el l-or tortura toată ziua cu violina.

Chiar în acel moment, cînd se cugeta el la acelea, sosl tată-so.

Anton Iegoryci roși ca racul. Acum s'a mîniat și n'a dat nici un răspuns. El conducea pe Mitja, a cărui violină el o ducea, și ajungînd în stradă se așezară în sania unui Iovostic. Claidier privi după ei și cugetă: „Spiridonow are un tată aspru.”

După-ce ajunseră acasă, pregăti Mitja lui Anton Iegoryci o bucurie ca nici-odată. Căci abia ajunseră în chilie de se încălziseră puțin și prînziră, și îndată deschise el însuși lădița și-i scoase violina și cântă și cântă. Nici el nu știa ce-l conduce la aceea. Numai căt simți că-i începe a tremura mîna, și era cît p'aci să-i cadă violina din mîna, dacă n'ar fi auzit sunându-i la ureche vorbele:

— Mitja, porumbelul meu, tu trebuie să te silești, tu trebuie să aduci mîne pe toți în uimire.

Cînd se inseră de aprinseră lumina, își depuse Mitja violina în lădiță și zise lui Anton Iegoryci, care chiar intra în chilie:

— Eu vreau să dorm, tătucule!

— Aceea nu merge, Mitenjka! Tu trebuie să bei teea, să te încălzești, așa e periculos!

— Nu! Eu vreau să mă culc! — răspunse Mitja. Și în adevăr se desbracă singur numai decît, se viri sub învelitoare și zise:

— Tătucule, stinge tu lumina!

Anton Iegoryci, care era deprins a desbrăca însuși pe copil și a-l duce în pat, fu nu puțin mirat de această purtare a lui Mitja.

Totuși nu cutează a neliști prin întrebări pe eroul zilei viitoare.

Așa făcu peste copil semnul crucii și zise:

— Dormi în pace, porumbașul meu! stîne lumina și se retrase încoace numai pe virful degetelor închizînd ușa după sine.

Mitja zăcea, învîlît de tot în plapomă, zăcea lung timp fără de a se mișca. El observă, că nervii lui sînt fără simțire, membrele lui sînt, timpote, capul lui nu-i capabil de vre-o gîndire și pieptul lui nu are nici o dorință.

Totuși după un timp, după-ce prinse a-i străbate căldura în corp, veni la cunoștință clară. Se înspăimîntă, și-și scoase capul de sub plapomă. În chilie laterală încă nu se culcase. Sorioarele cele mici fură duse la culcare. Ele se scînceau înădușit, dar' Anton Iegoryci le liniști: pat!... tăcere! se nu se deștepte Mitja!

La vorbele acestea și la vocea aceasta se reculese Mitja. Cu tot întunecul i-se părea că vede ușă deschizîndu-se, pe tată-s'o intrînd pe virful degetelor și șoptindu-i cu voce dulce:

— Mitenjka, acum te-ai recreat, porumbașul meu, scoală-te și cântă-leacă, că mîne trebuie să încanți pe toți. — Și el la aceste vorbe se înspăimîntă și-și ascunse capul sub învelitoare.

— Mîne! O, acest mîne blăstîmat! Nici unuia dintre conșolarii lui nu-i sta înainte acest mîne blăstîmat. În serata publică cîntă și joacă numai oamenii maturi, el singur trebuie să pășească ca o minune de copil! Dacă n'ar fi aceasta — mîne, atunci azi înainte de amiază s'ar fi jucat cu conșolarii, ar fi sîrit, ar fi făcut tălălău, și ar fi ris din inimă. Și cît de frumos s'ar fi amusat în astă-seară la Claidier, unde toți sînt adunați cu atîta voce bună, unde și el de bună-seamă s'ar fi aflat atît de bine. (Va urma).

strins la supunere, din partea corpului întreg; ceea ce înseamnă >că va fi constrins să fie liber<. — frasa omi-nosă a lui Rousseau.

Puterea suverană, produsă în mo-dul acesta, e tratată așa cum nici *Hobbes* n-o putea face mai bine. Ea e indivi-duală, nu se poate pune în vânzare, și cum se vede, e și infalibilă, dacă numai >voia generală< e bine exprimată. Su-veranul e dator să fie drept, în acel sens, ca să nu aibă frică de oameni. Legea e definită numai prin signatura generalității, așa, că alegerea unui rege sau a unei dinastii nu poate fi de na-tură legislativă. O definiție, că >Bill of Rights< în parte e lege, în parte nu, ear' ordinea de moștenire asupra tro-nului nu e lege de loc, — nu e reco-mandabilă ca studiu pentru științele de stat în Englitera. (Va urma).

Afacerea Mangra.

Diec. Aradului, Maiu 1900.

Intr'una din ședințele sinodului ară-dan, deputatul P. Rotariu interpelează președintele în chestiunea Mangra. Preșe-dintele, părintele episcop Goldis, în loc de a răspunde obiectiv și cu calmitatea cuvenită scaunului ce ocupă, recurge la obicinuța sa tactică, de a ridică acuze, atunci când singur are să se scuse. Pă-rintele episcop Goldis a zis, că el n'a umblat cu „*kérem alássem*“, ci con-form datorinței sale și dragostei ce are pentru elevul seu Mangra, s'a întrepus la guvern întru rezolvarea favorabilă și cât mai grabnică a chestiunii pomeni-tului, acum vicar la Oradea-mare. Moti-vul pentru care nu ne-a succedat a ve-de până azi la mână soluțiunea îmbucură-toare a acestei chestiuni, e, — zice mai departe pâr. Goldis, — că oamenii mai sus puși ca mine au intervenit și au intrigat cu tot felul de mijloace. Cu toate aceste chestiunea, v' pot spune — e favorabilă rezolvată și se află de present în *expedit*. Aplause și ova-țiuni nesfârșite au urmat acestei de-clarațiuni hotărâte. Ori-cine va crede, că părintele Goldis folosindu-se de termi-nat de pozitiv, a vorbit în competență de cauză.

Dar să vedem cât cumpănesc vorbe-le unui episcop. Organul Sfinției Sale, >Trib. Pop.< tâlmăcește acest răspuns și numește persoanele cele sus puse, cari au >intrigat< în contra >bumului< epi-scop și în contra >vrednicului< seu elev. Tâlmăcirea aceasta a provocat răspun-suri. Mai întâiu răspunde dl Iosif Gall, — membru al casei magnaților — în „*Telegraful Român*“. D-sa declară categoric următoarele: >Părintele episcop a fost rău informat, și nu stă, că cauza lui Mangra ar fi fost rezolvată și ajunsă în *expedit* înainte de ținerea sinodului, ba nu e rezolvată nici până în zilele aceste.

Binevoiască părintele episcop a întreba de-a dreptul pe dl ministru de culte însuși, — cum l-am întrebat și eu, — și se va convinge, că a fost în rătă-cire; nu a putut dară împiedica nime, nici expedarea soluțiunii, cu sau fără *intrigă*. Nu stă mai încoace, că așa fi in-trigat în contra pâr. episcop.

Tot în timpul acesta a apărut și în organul ce stă aproape de guvern, >P. Lloyd<, o desmînțire, în care se spune, că afacerea rehabilitării călugărului Mangra, nu e rezolvată, prin urmare nu a putut ajunge în *expedit*.

Etă că scrie >P. Lloyd< în nu-mărul dela 11 Maiu n. c.

>In ședința din 3 Maiu a sino-dului gr-or. român din diecesa Ara-dului s'a făcut declarațiunea, că mini-strul cultelor a adus decisi în afa-cerea pendentă a lui Vasile Mangra și că acel decisi ar fi ajuns deja în *expedit*, dar bărbați distinși ai bisericei ar fi cerut suspendarea înmănuării aceluia. Inse precum observă >Budap. Coresp.< aceste declarații se bazează pe o informa-țiune greșită, după ce această afacere în ministerul de culte peste tot încă nu-i rezolvată și astfel afacerea nici n'a putut ajunge în *expedit*.

Noi numai regreta putem trăgă-narea aceasta, care nu vorbește pentru simțul de dreptate și conștientizată a guvernului nostru. Dar' alta e ce ne preocupă acum. Anume: cum concordează declarațiunile făcute și calumniile aruncate din partea pâr. episcop Goldis, cu declarațiunea dlui Gall și co-municatul lui >P. Lloyd<? Pâr. Goldis în plenul sinodului, prin comunicate false a onorat persoane sus puse cu epitul de >intrigant<, și cunoșcându-și feți, a venit după aplausele și ovațiunile acestora. Cum se unește acest procedeu cu caracterul unui om binecunoscut și cum cu sfințenia scaunului ce ocupă? Constatăm, că pâr. episcop Goldis a spus un *neadevăr* și mai constatăm, că organul Sfinției Sale tace în fața acestei minciuni desvélite, pe care a tălmăiat-o zile de-alungul. Săpienti sat!

Tr.

Un răspuns.

De oare-ce la timpul seu am publi-cat scrisoarea deschisă, adresată de re-dacția >Unirei< dlui Szabó Jenő, în che-stia așa numiților >Maghiari gr-cat.<, dăm răspunsul dlui Szabó, trimis >Uni-rei<, pe care foia din Blaj îl publică în numărul seu de Duminecă, făcându-i un comentariu, în care se combat aserțiu-nile eronate, ce le susține dl Szabó.

Că ce bine sînt orientați dl Szabó și ceilalți membri din comitetul regni-colar al >Maghiarilor gr-cat.< se vede din împrejurarea că scrisoarea cu răs-punsul a fost adresată la *Munkács* și nu-mai de acolo s'a trimis la Blaj.

Etă răspunsul:

Preaonorate dle Redactor!

Bucuros ne-am dimit în schimb de idei cu >Unirea<, foia coreligionarilor nostri români greco-catolici, în ceea ce privește liturgia maghiară. Am fi gata a o face aceasta, deoparte pentru-ca să dovedim, că mișcarea noastră nici-decât nu învoalvă gravamine pentru in-teresele coreligionarilor nostri români, numai în cazul, când maghiarime greco-catolice >is-ar da liturgia maghiară, pre-stigiul unirei ar crește enorm, și aceasta ar aduce și Românilor multe avantajii materiale și morale, mediate și ime-diate; de altă parte însă și pentru aceea, ca discuția asupra mișcării se o stră-punem în presa bisericească, singură competentă.

Însă la ori-ce discuție cu bun sfârșit se recere primirea sinceră a unui prin-cipiu fundamental comun, care să fie punct de mănecare pentru partide. Deci ca schimbarea noastră de idei să ajungă la fînta dorită, ar fi de lipsă, ca și >Uni-rea< să recunoască un astfel de principiu fundamental, pe care și noi să îl putem numi al nostru.

Preaonorat domnia-ta însă, deși zici, că în fond nu ai nici o excepțiune în contra, ca limba Maghiarilor greco-cat. neaoși să fie introdusă în cultul divin, cu toate acestea declară, că astfel de Ma-ghiari neaoși nu există, și întreaga noa-stră mișcare este numai opera șoviniș-tilor și a renegaților. Dacă deci prea-onorat d-ta în contrazicere cu adevărul istoric negi, că există Maghiari greco-catolici, dacă nu recunoști, că în țeara aceasta aproape două sute de mii de Maghiari greco-catolici nu vorbesc altă limbă decât cea maghiară, atunci ne este imposibil a ne dimit în discuție serioasă. Până-când în presa română se afirmă sus și tare, că Maghiari greco-catolici nu există, până atunci, ori-ce clarificare imprumutată rămâne imposibilă.

Noi am dovedit în memorandumul adresat Sfantului Scaun apostolic, că în patria noastră totdeauna au fost Ma-ghiari cari au urmat ritul grecesc. Nu am tras la indoială, că în maghiarimea de rit grecesc s'au contopit în decursul veacurilor slave și alte elemente. Ne-am provocat la faptul, că comuna Hajdu-Dorog deja pe la mijlocul-veacului al XVII-lea numai așa a putut fi câștigată pentru unire, că s'a pus în prospect cultul divin în limba maghiară. Peste tot la lumina scrutării ne preocupate a faptelor, existența Maghiarilor greco-cat. o pot nega numai aceia, cari ochi au și nu v'ed, urechi au și nu aud.

Am declarat de nenumărate-ori înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, că nu servim nici un fel de tendențe politice; și în p. V. al programului no-stru, — am arătat, că nu voim să știr-bim nici drepturile Rutenilor, nici ale Românilor, ci, că dimpotrivă, chiar ră-zimându-ne pe drepturile lor, ne năsim a esopera și recunoașterea dreptului nostru. Și atunci când unii au adus înaintea, că limba română în biserica e numai un lucru de contrabandă, am declarat, că dacă Românii ar fi siliți să reintroducă limba slavică veche, noi am fi cei dintâi, cari am protesta împo-triva acesteia.

Față de acestea >Unirea< nu odată a scris astfel de articoli batjocoritori în contra noastră, încât Românii apar azi în întreagă presa și opinia publică ma-ghiară ca dușmani pe față a cauzei Ma-ghiarilor gr-cat.

Unde este deci baza comună, pe care am putea tracta unul cu altul?

Noi recunoaștem cu plăcere existența Românilor gr-catolici și dreptul la limba lor. Să recunoașteți și prea onor. d-voastre existența Maghiarilor gr-cat și drepturile limbei lor, și apoi putem în-

cepe pertractările pentru asigurarea li-mitelor. Până atunci însă aceasta e cu neputință.

Regretăm, că din corespondențele private a unor foi, >Unirea< a conclu-dat la fiascul peregrinajului nostru la Roma și s'a bucurat de acela; cu toate că mișcarea noastră nu a făcut fiasco, și nu are nime nici o cauză de a se bu-cura de acest pretins fiasco. Din artico-lul lui Kecsköczy Ödön nu se poate ceti așa ceva, pentru-că de ar fi chiar adevărat, (despre ce eu însă nu am nici o cunoștință), că oare-care ceremonii s'a purtat în mod curios cu ocaziunea pre-dării memorandumului nostru, aceasta ar arăta numai atăta, că fără știrea lui s'a întemplat ceva. Dar' nu fără știrea Sfinției Sale. Sfinția Sa a fost orientat despre aceea, că ce fel de vorbire >is-e va adresa. Nu a impus oratorului tă-cere, pe cum a scris >Unirea<, fiindcă a știut bine, pentru-ce ne prezentăm înaintea lui. Dacă faimele >Unirei< ar fi adevărate, întregul nostru comitet nu ar fi fost primit și încărcat cu distinetă grație de care s'a împărțit.

>Unirea< zice, că Românii n'au în-trepriș nici un paș pentru a provoca pretinsa isbândă. Asta o recunoaștem și noi cu adaosul, că nici nu ar fi pu-tut face.

Căci, dacă într'adevăr acolo dom-nește o astfel de direcțiune slavofilă, pe cum scrii prea onor. d-ta, atunci inte-resul comun ar pretinde, ca Românii și Maghiarii în conțelegere să se silească c contrabalansa acest curent, pentru-că separat nici Românii, nici Maghiarii nu pot veni în considerare.

Altcum direcțiunea rusofilă ce >is-e impuță acum Romei, e tare neverosimilă. Roma nici-când nu a fugit după un astfel de car, care nu o așteaptă. În aceeași măsură iubesc acolo toate na-țiunile, cărora aparțin fii credincioși ai bisericei. Roma nu stă în serviciul nici unei politici naționale ultraiste.

Preaonorat d-ta ai cetit în vre-o foaie oare-care despre așa numita afa-cere a steagului. Fapt e, că noi am fă-cut ca steagurile austriace să fie înlo-cuite cu steaguri maghiare. Împreju-rarea, că cine va însofi lucrul acesta cu observări glumețe, și că declarația ace-luia >mi-se impuță mie, se nu te aducă în confusiune pe preaonorat d-ta. Doar însuși scrii, că nu ești prietenul miș-cării noastre, de ce dar' să te mănii pentru o glumă rea, pe care în urma urmelor nime nu a luat-o în serios.

Lucru mai serios e acela, că un bărbat eclesiastic de rit grecesc din Roma, s'a nisuit a mă capacita și cu aceea, că doar' și așa vin Românii și vor cere susținerea nevătămată a limbei lor bi-se-ricesti, demonstrând în contra limbei maghiare. Nu știu, că oare cetesc în Roma >Unirea<, sau nu, dar' într'adevăr dacă au cetit articolul scris despre pe-regrinajul proiectat, aneove vor fi ajuns la o altă concluziune.

Azi știm deja și bucuros recunoa-ștem, că peregrinajul proiectat al Ro-mânilor, nu are nici în clin, nici în mă-nec cu mișcarea noastră. Dar' și acea-sta nu din >Unirea< am aflat-o, ci din desavuarea aceea, de care s'a împărțit >Unirea< din loc competent.

Intr'adevăr tare >mi-ar plăce a-i convinge pe coreligionarii nostri români despre aceea, că mișcarea noastră nici decăt nu este păgubitoare pentru ei și pentru interesele lor. Dar' dacă preaonor. d-ta și de aci înainte vei vedă în noi numai Ruteni >renegați<, atunci ne este imposibil a pune stavilă furtunei, care erumpe după astfel de afirmațiuni iei-colea în presa maghiară împotriva pre-sei române.

Pacea noi nu o conturbăm. Am rămas cu deosebită stimă

Comitetul regnicolar al Maghiarilor gr-catolici de rit grecesc.

Szabó Jenő m. p., membru al casei magnaților, președinte.

La

Abonament lunar

pentru

Maiu st. vechiu

invita

Administrația ziarului „TRIBUNA“

Chestiuni bisericesti.

Salarisarea preoților.

Archid. Blajului, Maiu 1900.

M'am ocupat și m'a preocupat tot-deauna binele și înflorirea bisericei mele greco-catolice, precum și îmbunătățirea sorței preoției ei, pentru-că am fost și sînt convins, că din aceasta ar resulta foarte mult bine pentru poporul nostru românesc din punct de vedere național.

N'am fost străin, ci din contră în aceeași măsură >mi-a umplut inima de bucurie și mângâiere, când am văzut, au-zit și cetit lucruri bune și frumoase și despre biserica soră, înțeleg pe cea gr-orientală dela noi. Cum însă în împre-jurările grele ce le străbat acum odată aceste două biserici surori, rar, de tot rar >mi-a fost dată ocaziunea de a vedă, auzi și ceti prea bune vesti în direcți-unea binelui și înfloririi lor, ci mai mult am fost neplăcut afins de accentele coar-delor discordante, de miserii, neplăceri, neajunsuri, certe și chiar desastre și deo-parti și de alta. Ca preot pe sate îmi este așa zicend pe jumătate luată posi-bilitatea de a pute străbate mai prof-und în adâncimea chestiunilor de o im-portanță mai mare și astfel în cele mai multe casuri trebuie să te mulțumești a-ți forma opinii și păreri asupra cu-tăreii și cutărei chestiuni așa după-cum lucrurile își capătă față, fie că se fău-lesc în officina officioasă, fie că străbat în publicitate pe cale naturală, ori chiar și pe altă cale ajungi la cunoștința lor. Până de curend trăiam și în părțile no-astre în o zonă mai caldă românească, mai aveai de ce și dela cine te mai en-tusiasma și inspira cătuși decăt, dar' de un timp incoace și pe aici trăim, ce e drept, în aceeași lume curat românească, numai că zona e de vină că s'a schim-bat, devenind nici caldă nici rece, ci așa cam stîmpărată.

Dacă numai pe la noi ar fi așa, mărturisesc că eu greu așa eși din re-serva ce >mi-am impus de un timp în-coace, dar' v'edend că răul devine gene-ral cred a fi de datorința unui fiecăruia a nu tăce, ci a-și spune pe față și fără în-cunjur păreri în o chestiune sau alta.

Încă în numărul 36 al preșutului ziar >Tribuna< din 1898 subscrisul am pledat pentru generalisarea ideii de a se pune basă unui fond de salarisare pentru preoția românească din Tran-silvania și Ungaria, indicând încetva și modalitatea. Vine ulterior dl Delanistru și chiar în momentul cel mai critic scrie un articol vrednic de toată atențiunea: >Cătră căpitaniul național preoții și învătă-torii nostri<, punend chestiunea pe ade-văratul piedestal național românesc, arătând în mod concret și corect totodată, cum s'ar pute delătura o primejdie așa de mare dela biserica, preoția și po-porul românesc de sub coroana ungără. Autorul poate-că nu e preot și tocmai împrejurarea aceasta îi face mai multă onoare, căci s'a ocupat și i-a succed a străbate cu mult mai fundamental în meritul acestei importante chestiuni, de-căt mulți alții. Și totuși eu ce efect? Ca-și-când ai isbi mazăre în părete. Ar fi timpul, ca pe această cale sau și pe alte căi mai potrivite să se lucreze până e încă ziua, până încă nu e prea târziu, căci: Satana ca un leu răgnind umblă, căutând pe cine să înghiță.

E adevărat, că sărăcia a dus preo-țiunea noastră așa de departe, încât cei mai mulți au devenit fataliști, că pentru o schimbare în mai bine a sorței lor nu mai este nici un remediu și perseve-rează în credința, că încă nu s'a nă-scut omul providențial, care ar fi capa-bil a le schimba soarta, ci deocamdată sînt în așteptarea Mântuitorului, că doar' îl va trimite Dumnezeu — cum zice Românul — barem cu ploaia. Mai sînt apoi și alții, ceva mai mulți, cari au cam fost de un timp incoace împăr-tășiți ori pe ascuns ori pe față din mila străinului, și cari de câte-ori va discuta omul cu ei în această chestiune, adănc oftând esclamă: Hei frate! sîntem să-raci, și pace și dacă nu va lua statul în mână rezolvarea acestei chestiuni, nimic nu se va pute face, pentru-că e vorba de bani și încă de mulți bani.

Dar' nu stă nici una nici alta. Băr-bați providențiali sînt și trebuie să fie arhieriei ambelor provincii metropoli-tane, cari înțeleg gravitatea lucrului și pot căuta mijloacele cele mai ducătoare la scop. Ar trebui numai să se grupeze și organizeze și sau în unire deplină, sau fiecare pentru sine să-și constituie un comitet din tot atăția bărbați ilustri și de greutate: preoți și mireni, cari să lanseze apeluri cătră întreagă suflarea românească și, dacă toți Românii dela Nistru pîn' la Tisa și din Carpați până 'n Balcani nu ar pute salva fortăreața indispensabilă pentru conservarea noa-stră națională, biserica românească din Transilvania și Ungaria, o națiune de 11 milioane de Români, atunci în ade-văr nu am merita altă soartă și nu am merita, decăt că cu salvarea ei să se mândrească guvernul maghiar.

Eu cred, că de când se ventilează această chestiune arzătoare a străbătut și a trebuit să străbată în toate părțile societății românești și e prea cunoscută importanța ei pretutindenea. Tocmai pen-tru aceea, așa de neputincioasă să fie națiunea noastră, ca să nu mai fie ca-pabilă a rezolva o chestiune fie aceea căt de grea? Să se fi stîns ori-ge în-suflețire, chiar și atunci când dușmanul

nu numai bate la ușă, dar' ni-a intrat în casă? Ar fi totuși prea mult! E lipsă imperativă, ca să se constituie comitete din bărbați devotați cauzei și să înceapă acțiunea și toată suflarea să-și facă da-toria. Și eu cred, că toți >și-ar fi face-o, chiar și femeia română >și-ar da cu plă-cere tributul seu, cum >și-l-a dat totdea-una, când s'a simțit lipsa și când primejdia a fost mai mare. Apoi ce să zic de ti-nerimea noastră, fala și speranța noa-stră, cum ar fi ea în stare în urma ape-lului lansat să propage ideea până unde numai este lume românească și cum ar fi ea în stare să însuflețească chiar și pe cei fără de suflet. Ar fi prea trist și dureros totodată, când chiar numai pentru această cauză >și-ar denega con-cursul particulari, asociațiuni și tot felul de corporațiuni. (Va urma).

Cronica zilei.

Sibiin, 14 Maiu n. 1900.

Memento. 17 Maiu: Despărțământul Ora-vaia al reuin. inv. gr-or., ad. gen. în Cioleova-montana.

19 Maiu: Concours de medie în cercul Agriș, pretura Nadăș (Nadaszent, Cluj).

20 Maiu: Desp. Alba-Iulia al reuniunei inv. gr-cat. ad. gen. în Benic. — Desp. Făgăraș al reuin. inv. gr-cat. ad. gen. în Cincul-mare. — Producțiune teatrală în Cincul-mare. — Ad. constituantă a >Transilvaniei< reuin. pentru va-lorisarea poemelor, în Deva.

Nou canonic în Lugoj. Protopo-pul Bocei-montane, Mihailu Giauș e numit din partea M. Sale canonic în Ca-pitulul dieceei Lugojului.

† Ecaterina Paguba n. Bocșan, soția judelei de tribunal Vasile Paguba din Arad, după lungi și grele suferințe a răposat Joi (10 Maiu) în etate de 50 ani. Înmoartea ei >is-a făcut Săm-bătă în cimiterul superior al bisericei gr-or. din Arad. O deplângere zotic ei, fiica Hortensia măr. Dr. Suciu, fiul Vir-gil, părinți Moise Bocșan, protopop în Arad și soția Iuliana n. Roxin, ginerele Dr. Ioan Suciu advocat, surorile v'ed. Hermina Ignat, Riza Ceantea, Aurelia Lazar, Silvia Abrudan, v'ed. Iulia Pinter, fratele Sever, pretor, cumnați Teodor Ceantea, profesor, George I. Lazar, ad-vocat, Stefan Abrudan, jude regesc și nepoții Ionel Suciu, Sabin și Viorea Ig-nat, Emil, Minerva și Felicia Ceantea, Ovid și Horațiu Lazar, Traian și Lucia Pinter.

† Véghe Mátyás. Corpul didactic dela școala comercială superioară și școala civilă de stat din Făgăraș face cunoscută încetarea din viață a directo-rului Véghe Mátyás, întemplată la 11 Maiu în al 48-lea an de etate, 22 de pro-fesură și 7 de directorie.

Moartea >la ajuns în mijlocul ele-vilor sei; în 7 Maiu dimineața la 8 ore, când era să se înceapă esamenul, di-rectorul Véghe, lovit de apoplexie de inimă a căzut de pe catedră și a murit.

† Ambrosiu Meteș, student în a VII. cl. gimnasială în Blaj, a răposat în 4 Maiu la casa părintească din Vereg-mort. La înmoartea au luat parte aproape toți colegii lui de școală.

Primar al Abrudului a fost ales Vineri (11 Maiu) Inceș Antal, fost până acum proto-pretor în Roșia-montana.

Serbarea din Iași în onoarea Ita-liei, aranjată de studenții universitari ca răspuns la primirea ce au avut o de-legații României în Roma când cu ma-nifestațiunile române la columna lui Traian, a avut loc Vineri (11 Maiu), Seara s'a dat o mare reprezentație de gală în Teatrul-Național cu concursul artistelor din București Aristia Mano-lescu, Camelia Mihailescu și baritonul Giovachini. Cu trenul dela 7 ore 45 m. au sosit la Iași: delegații colonilor ita-liene din București, Craiova, Bărlad, Galați și Brăila, delegații secțiilor Ligei culturale, ai studenților universitari din capitală și dl V. A. Urechii.

La gară au fost întâmpinați de stu-denții universitari ieșeni, cari purtau la butonieră cocardă cu colorile române și italiene.

Maial în Năsăud. Tinerimea șco-lară dela gimnasiul superior fundați-onal din Năsăud invită la maialul ce-l va aranja Duminecă (27 Maiu st. n.) în grădina gimnasială, ear' în cas de timp nefavorabil în sala de gimnastică. Începu-tul la 3 ore. Prețul intrării de per-soană: 1 coroană. Venitul curat e de-stinat pentru fondul de utensilii la gim-nasiu. Suprasolviurile și ofertele mari-nimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita în raportul gimnasial anual.

Îmbrăcarea școlarălor săraci. La Sângiorgiu (6 Maiu st. n.) elevii șco-lei gr-cat. din Făgăraș au avut zi de mare bucurie. Din >fundatiunea Viș-a< li-sau împărțit vestiminte în preț de 100 coroane și vidualii în preț de 10 coroane. Distribuția s'a făcut la mor-mântul părinților dlui Ioan Vișă, în amintirea cărora e făcută fundația. 36 elevi și eleve au căpătat vestiminte și peste 60 vidualii. În numele elevilor exprimă pe această cale mulțumită ge-nerosului fondator învătătorului Andreiu Stroica.

Visită la Regele Carol. Prințul Filip de Orleans, pretendentul tronului francez, a sosit Sâmbătă la Abbazia cu yachtul sau „Marussia” și a făcut vizită Regelui Carol și Reginei. Familia regală română a luat prânzul pe yacht. Când familia regală a părăsit yachtul, s-au dat salve de tunuri, iar muzica a cântat imnul românesc.

Recensământul în Ungaria. Ministrul de interne a trimis tuturor autorităților competente înviațiunile referitoare la recensământul ce are a se face la începutul anului viitor. Recensământul se va face deodată în întreaga țară, având să se înceapă la 1 Ian. și să se termine la 10 Ianuarie.

Erată. În suplimentul „Tribunei” nr. 86 titlul Valach, coloana primă, șirul 31, în loc de Cehii și Polonii, are să se îndrepte — Cehii și Polonii. Eră parțiale dela șirul 45 — (983) Intrată din greșeală, e a se suprima.

Deschiderea expoziției române la Paris. Joi s'a făcut inaugurarea restaurantului român la expoziția din Paris. Pavilionul va fi deschis publicului în mod oficial cu începerea din Joia viitoare.

Contele Esterházy Miklós Mór, unul dintre înfrînătorii partidului poporal-catolic și consilier intim al M. Sale, a răposat Sâmbătă în Viena în apoplexie de inimă. Răposatul a fost 13 ani comite-suprem al comit. Vespem, a lucrat foarte mult pentru întărirea partidului poporal, dar în timpul din urmă s'a retras dela conducerea lui. Era între cei mai bogați aristocrați ai Ungariei; avea în Ungaria 80.000 jugere de pământ, iar în Vestfalia moștenise nu de mult unul dintre cele mai frumoase domenii. A rămas de el un fiu de 17 ani și două fiice.

Stipendii pentru cercetarea expoziției din Paris. Camera comercială și industrială din Brașov face cunoscut, că ministrul de comerț din trei stipendii la 400 coroane pentru industriașii tineri și patru stipendii la 300 coroane pentru sociali industriași de pe teritoriul camerei (comitatele Brașov, Târnava-Mare, Sibiu și Făgăraș), cari nu dispun de mijloace proprii, dar ar dori totuși să cerceteze expoziția spre a face studii și a se perfecționa în ramul industriei lor. Cererile pentru obținerea stipendiilor, adresate ministrului de comerț și provăzute cu timbru de 50 cr., sunt a se subținer la muntele camerei comerciale (oficiul de esbite al acoalei) cel mult până la 30 Maiu s. n. În cererile s'a indicat: numele, locuința, starea materială, ocupațiunea (ramul de industrie) și calificația, eventualele studii și cunoștința de limbă și a se aceluși și atestat de moralitate.

Aceleași stipendii și în aceleași condițiuni se dau și pentru industriași și calfe dela industriași de pe teritoriul camerei comerciale și industriale din Cluj. La acestea termenul de concurs e 25 Maiu s. n.

Adunarea iubitorilor din Pomi a Reuniunii învățătorilor sâmbărești, desparțământul Ardușat-Someș, ținută la 7 Maiu, a succes foarte bine atât în partea spirituală cât și morală. Au luat parte aproape toți membrii desparțământului, foarte mulți oaspeți mireni din clasa inteligentă și din popor, dar de tot puțin preoți, cu toate că adunarea s'a ținut în onoarea iubirii de 200 ani dela unire. După serviciul divin deschizându-se adunarea, președintele propune și adunarea primește unanim a se trimite Metropolitului la Blaj și episcopului Pavel la Oradea-mare telegramme de omagiu și felicitare. În firul ordinei de zi s'au cetit apoi lucrările (4) asupra temei „Influența unirei asupra învățământului nostru”, între cari cea mai bună a fost a învățătorului Georgiu Pelle din Culciu, căruia i-s'a predat încă în cursul adunării premiul de un galben. După adunare a urmat un banchet, iar seara la 7 ore concertul și reprezentația teatrală a învățătorilor, în șura parochială. Venitul a fost multumitor peste așteptare. Asemenea și prestațiunile concertanților și diletanților. Adunarea s'a încheiat cu dans, care a ținut până dimineața.

Pe când preoțimea din jur și indeosebi cea din tractul Ardușatului în frunte cu protopopul a eselat prin absență, oaspe din departe și binevăzută a fost preotul Dr. Vasile Lucaciuc, care, cum însuși s'a exprimat, — a venit să petreacă o seară plăcută cu frații și surorile române iubite. Dintre preoți au luat parte la adunare numai Antoniu Ghita, protopopul Someșului, Aureliu Pelle, parocholul local, Alexu Pop, președintele Reuniunii, Constantin Lucaciuc din Logib, Iuliu Șirani din Șurgești, Pamfilu Ossian din Vismort și Victor Ghita din Bicău, cu familiile lor, iar dintre oaspeții mireni Gavril Barbul, mare proprietar în Mocira, care în toaștul dela banchet a dat strachnică lecție preoților absenți, Georgiu Achim, directorul „Sătmărenei”, Teodor Pop, proprietar la Vile-Sătmărușului, Elia Pop, proprietar în Șomcuta, Victor Nilvan, avocat în Șomcuta, cu familiile, și alți mulți inteligenți și popor.

Primejdie mare în rezidența episcopescă din Lugoj. Săptămăna trecută cineva din casarea de honvezi a descărcat o pușcă Manlicher. Glonțul a pătruns în aula episcopescă, a sfărmat mai multe ferestre ale terasei și o ușă, înfundându-se apoi într-un perete. Noroc, că în timpul acela nu se afla nimeni acolo.

Telefon până la Agria. Joi s'a dat folosinței publice linia telefonică între Agria și Budapesta. Prin aceasta au ajuns în poziție de a vorbi cu Agria toate orașele cari au legătură telefonică cu Budapesta.

Trenuri accelerate în Ardeal. Ministrul de comerț, în urma adresei camerei comerciale din Cluj, a notificat primarului din Cluj, că cu începerea din 1 Iunie va reactiva de nou trenurile accelerate pe linia Oradea-mare—Cluj, respective Budapesta—Cluj peste Oradea-mare, cari la 1 Maiu fuseseră sistate. Totodată a notificat, că va lua dispozițiuni, pentru ca trenurile acestea să aibă joncțiune corespunzătoare cu celelalte părți ale Ardealului.

Nemeza curiozității. Nu există în lume popor mai curios decât Englezii. Englezul voeste să vadă tot și încă aproape și minuiții, fie ori-ce nimicuri, cu atât mai virtos lucruri de însemnătate. Mai anii trecuți doi turiști englezi eludând paza cordonierilor se sloboziseră în craterul Vezuviului, ca să vadă aveau cum e și ce e acolo. Unul s'a precipitat în abis, iar celălalt a fost scos opărit de lavă, așa că după chinuri teribile a murit și el. Pentru Englez însă pătania altuia nu e învățătură; curiozitatea îl mină înainte fie ce-o fi. Acum cu erupțiunile Vezuviului, patru ingi s'au furat sus pe Vezuv prin locuri nepăzite de soldați, voind să vadă de aproape lava ferbinte. Fiind pe nserate și neghiid și de altcun deosebi lava ferbinte de cea răcită, au căzut toți patru în valurile de lavă ferbinte. La țipetele lor au alergat soldații carabinieri și i-au scos aproape morți de opăreală și arsuri.

„Furnisor de curte”. Firmei Siegfried Gessler, fabrică de Altvater și liquer în Jägerndorf i-s'a dat titlul de „Furnisor de curte c. r.”. Reprezentantul firmei pentru părțile noastre este domnul Friedrich Ziegler în Sibiu.

Vieța și avere. Se întregesc una pe alta, pentru-că în viață sântem așăși la avere, iar fără avere viața nu mult plătește, ceea-ce se vedește și prin faptul, că fiecare se trudește să facă avere. Numai cât e mic numărul acelor, cărora le succede aceasta pe lângă amara muncă de toate zilele. Causa e, că cei mai mulți trec cu vederea rezultatele întâmplărilor norocoase ale sorții. Pentru-că cei cari se ocupă cu această știu foarte bine, ce mulți înși sunt cari bunăstarea lor au să și o mulțimească numai împrejurările, că nu au înțelesat a exploata prilejul fără păreche, pe care loteria de clase îl oferă participanților. Această loterie însăși înseamnă pentru câștigător viața și încă viața cu avere, iar de această sânt foarte mulți. Îndeosebi banca Török A. et Comp. (Budapesta, bulevard Văz nr. 4) a ajuns în acea situație norocoasă, că în scurt timp a sosit clientele sale mai mult de trei milioane coroane; se recomandă deci în atențiunea publicului banca Török A. et Comp., care prin promptitudinea, siguranța și norocul ei și-a eluat și de altcun încrederea publică.

Din public.)*

Dare de seamă și mulțumită publică.

— Chnoertul tinerimei din Oradea-mare. — (Urmare).

Nr. 37. Colectant: D-na Emilia Tilea născ. Rațiu în Sibiu. Emilia Rațiu 6 cor.

Nr. 38. Colectant: D-șoarele Minerva și Hortense Cosma în Sibiu. „Albina” 40 cor.; Dr. Vecerdea 10 cor.; P. Cosma, Dr. Cristea, câte 5 cor.; Dr. Russu, Dr. David, Iosif Șulțiu, Ioan Papiu, Dr. E. Roșca, Ales. Lebu, câte 4 cor.; Dr. Ludovic Osato, Boiu Anast, Nicolau Penciu, Dr. Beu, Lucătu, Broju, câte 2 cor. Suma 96 coroane.

Nr. 40. Colectant: D-na Laura G. Pop în Zelau. Laura G. Pop 10 cor.

Nr. 42. Colectant: D-șoara Miș Nedelcu în Oravița. Miș Nedelcu 3 cor.; Ioan Petroviciu (Ciclova), Dr. Alexiu Mangiucă, Dr. Ioan Mangiucă, câte 2 cor.; Iosif Tămășel (Vraniu), Pavel Roșu (Vrani), Sofrone Pașcu (Tiovanul-mare), Pavel Fiscea (Ciclova), Ioan Vranianțu (Vraniu), câte 1 cor. Suma 14 cor.

Nr. 44. Colectant: D-na Elena Hossu-Longin în Deva. Elena Hossu-Longin 14 cor.

Nr. 45. Colectant: D-na Lucia Cosma în Timișoara. P. Rotar, director, Teodoroviciu, câte 5 cor.; Dr. Aurel Cosma 4 cor.; Petru Ionașiu 2 coroane. Suma 16 coroane.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Nr. 46. Colectant: Dr. Ilie Mariș, adv. în M. Sziget. Dr. Ilie Mariș, Ioan Balya, câte 4 cor.; Mihail Kókényesi, Gavril Mihályi, Ioan Fae, Gavril Szabó și Simeon Balya (Szaploneza) câte 2 cor. Suma 18 coroane.

Nr. 47. Colectant: D-șoara Marietta Jernea în Ciomocuz. Lazar Jernea, protopop (Ciomocuz) 10 cor. și Samuil Ciceronescu 4 cor. Suma 14 coroane.

Nr. 48. Colectant: D-na Lucia Sincat în Vinga 4 cor.

Nr. 51. Colectant: Dl Ioan Nedelcu, avocat în Buziaș. Dr. Pavel Jurma, avocat și Ioan Nedelcu, câte 4 cor. Suma 8 cor.

Nr. 52. Colectant: D-na Aurelia Dr. Robu născ. Candrea în Körös-Bánya. Bertha Șerban 10 cor.; Coțoiu Romul, Dr. Nicolae Robu, Teodor Pop și Maria Gligor, câte 4 cor. Suma 26 cor.

Nr. 54. Colectant: D-șoara Polizena Mesaroșiu în Turda. Dr. George Popescu 4 cor.; Ioan Mesaroșiu, adv., Aurelia Boldea, câte 2 cor.; v. d. Ana Petricăș, Maria Vlăduțiu, Ioachim Rațiu, Simeon Porușiu, Al. Gaia, Dr. E. Păteanu, adv., câte 1 cor. și Maria Bogozan 40 bani. Suma 13 cor. 40 bani.

Nr. 55. Colectant: D-șoara Valeria Porușiu în Bistrița. Silvia Ana Pascu, Eugenia Tripon, câte 4 cor.; Mihailasch Mihailă 2 cor. Suma 10 cor.

Nr. 56. Colectant: Doamna Veturia Buțea în Covasin. Veturia Buțea, Simeon Ban, N. N. (nelegibil) și Miklos, câte 2 cor.; Zipfel Károly, Schlesinger Isidor, Wittenberger, Weishoffer Adolf, Romul L. Papp, Pavel Cuzte, Demetriu Luca, câte 1 cor. Suma 15 cor.

(Va urma).

MAI NOU.

Alegerea de vicar dela Oradea-mare apelată.

Din Oradea-mare ni-se comunică, că mai mulți deputați ai sinodului eparhial arădan, în preponderanță din părțile bihorene, în termen legal au apelat alegerea de vicar efectuată în sinodul eparhial din anul acesta, la congresul național-bisericesc, ca for arbitrar, pe baza § 58 al regulamentului afacerilor interne sinodale. Care se va întruni în luna Iul Octomvrie, va avă să se pronunțe și asupra acestei chestiuni, care nu s'a rezolvat în modul dorit de Români gr-or. din Bihor.

RĂȘBOIUL.

Roberts înaintând spre nord, a ocupat Kronstadt-ul, fără a întâmpina împotrivire. Burii s'au retras fără să apere orașul. Steyn înainte de a se depărta a dat un manifest, în care proclamă de capitală a Orange-ului orașul Lindley.

Aripa vestică a oastei engleze este îndreptată spre Mafeking, a cărui despresurare se așteaptă în curând.

Roberts acum e aproape de granița Transvaalului, unde îi va fi mai grea înaintarea, de oare-ce Burii aici stau gata de luptă.

„Newyork-Herald” e informat din cercurile diplomatice din Washington, că guvernul Francei și-ar fi oferit Angliei intervenția pentru sistarea ostilităților.

Bibliografie.

„Ilustratele Iancu” Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfățișează într-un splendid peisaj cimiterul din Tebea.

Pe aceasta se mai cetese și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece
De amar și de nevoi,
N-or putea ca să înec
Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă „Goromul lui Horia”. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amândouă ilustratele sânt lucrate cu fineță adevărat artistică.

De aici încolo deci să folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „Ilustratele Iancu”, din cari vor mai urma o serie întreagă.

Școala latinistă în limba și literatura română, originea, tendințele și influența ei; lecțiune de deschidere ținută la facultatea de litere din București la 10 Noemvrie 1899, de Ovid Densușianu. Estras din „Noua Revistă Română”. Preț 1 franc. Tiparul institutului de arte grafice Carol Göbl, București, strada Doamnei nr. 16.

„Asupra domniei lui Bibescu”, epilog la broșura „O execuțiune”, de Constantin Al. Ionescu. București, tipografia Marinescu et Șerban.

Raportul anual al societății academice social-literare „România-Jună” din Viena pe anul administrativ al XXIX-lea (1 Noemvrie 1898—31 Octomvrie 1899).

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ & Comp.: Documentele românești din arhivele Bistriței, partea I, de N. Iorga.

Preț 4 lei.

Căldindarul „Minervei” din București pe anul 1900. E fără îndoială cel mai bogat și mai splendid căldindar românesc. Redactorii îl numsc o mică enciclopedie, dar e mai mult o mică esoposie artistică. Ilustrațiunile prevalează asupra articolelor, și ilustrațiunile sânt de o frumseță cuceritoare și de o execuție impecabilă. Are chiar câteva aquarele în color de o frumseță neînchipuită. Întregă cartea e de altfel o piesă de artă tipografică, lucrată cu lux abundent. Preț 1 leu 50 bani, la noi 1 cor. 60 bani; în raport cu valoarea un preț destul de ieftin pentru o carte de salon.

Are și următoarele ilustrații dela noi: Metropolitul Ioan Mețianu, episcopul Nic. Popea, episcopul Dr. Radu, Coriolan Brediceanu, catedrala din Blaj, (în ziua sfințirii de episcop a S. Sale Dr. Radu). Se poate comanda și la librăria noastră și credem, că elita noastră socială nu va mai rîni acum după călindare și albumuri străine, când are în limba sa publicațiunile de acest fel superioare prin cuprinsul, și prin forma lor.

Dreptul administrativ român, prelucrat sistematic de Aurel Onciul. Partea generală. Viena 1900. Editura autorului. Volum 8°, 187 pagini.

„Caracterele morale esemple și sentențe”, culesse din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne de Ioan Papea, profesor la gimnasiul din Brașov. Tendințe acestei publicațiuni prețioasă calăuză în mână tineretului ni-o spus însuși cuvintele puse ca motto: „Curăția năruvurilor și însușirea pentru ideale fa pe un popor tie cât de mic trainic și puternic”. — Preț 2 coroane și 50 bani.

Tipografia, societate pe acțiuni în Sibiu, recomandă următoarele cărți:

Memorial, Arhiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. —30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Berlad, de Măndrescu —28
„Critice” 1897—1899, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. cr. —4—
„Povestile Bănelului”, de Cățana —30
„Literatură popor. română”, de Gaster —250
„Introducere în Cărțile Testamentului vechi și nou”, de Dr. Iuliu Olariu —50
„Cergiturul”, dramă în 2 acte de Livescu —50
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. cr. —4—
„Higiena română”, de Dr. Leo Murășianu —1—
„Izvoade”, de Demetrescu —4—
„Trandafiri și violele”, de Pop-Reteșanul —60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebu —1—
„Floarea din Firenze”, de Livesu —50
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu —2—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovacesti Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. —3—
„Sorierile părinților aptoorești”, de Dr. Iuliu Olariu —70
„Merinde dela școală”, de Popa —60
„Despre influența împrejurărilor”, de Panale Zosin —50
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu —88
„Pul de lei”, poezii eroice, de Nenișescu —1—
„Lădă de gală”, de —2—
„Poesii”, de Macedonski —2—
„Copii de pe natură”, de Negruzzi —50
R. van Saalen, cuvinte de M. Eminescu —75
Doina codului —75
I. Paschil. Cuvinte de I. Dorianu. Așa „mi-e scris, romanță pentru voce și piano —50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de In D. Bulan —50
I. Villacrose. De ce „mi-ai zis odinioară, romanță —75
Pavotte de la Princesse „Marie” de Michel Margaritescu —75
Zéphir. Polca mazurca de G. Ionescu —75
G. Vasiliu. Frametel Zăvoiuului, horă C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano —50
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano —50
I. Paschil. L'Amiță, vals —1—
Al plâns și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu —50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu —50
Pictoriile De E. I. Alexandrescu —50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu —75
L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu —40
De Brăila à Gènes, Galop pentru piano de C. D. Belortu —50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano Ioan D. Burlan —50
Souvenir de Zürich. Polca mazurca de Anton Kneisel —50
Gas de quartet original. De Mayer Lutz —50

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., iar pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui D. A. Sturdza în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de Teodor Raica, profesor gimnasial. Ploesti, Tipografia „Democratul”, 1899. Format 8° mare, 160 pagine.

Interesantul studiu al zelosului naționalist, dl Raica, e merit pentru lumea politică, din România, dar din nenorocire ne privește foarte mult, dacă nu exclud și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dar nu necesară, tuturor bărbaților nostri, cari se interesează de politică. În marea criză politică națională, care nici astăzi nu s'a sfârșit, dl Raica aruncă prin studiul său o intensă lumină, care va servi multora spre orientare în situația noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor. 20 bani. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

Sosiți în Sibiu.

La 13 și 14 Maiu n. 100.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Zimmermann, vicecolonel din Alba-Iulia; Vasilescu, major din București; Bralkoff, inginer din Brașov; Labuska din Dobriș, Lemeșek din Alba-Iulia, locotenent; Dr. Maniu, Dr. Isacu, din Cluj, avocați; Jokl din Cluj, Földény din Arad, Balik din Prosnitz, Rohde din Berlin, Herzl, Lani, Steinhardt, din Viena. Stämpf, Sonnenfeld, Weinberger, Rastje, Elsner, Krauss, Stulik, din Budapesta, Wolfgram, Osterwald, Burschik, din Viena, Popovici din Cluj, comercianți; Pleșia cu soția, notar din Berve; Schrittwieser cu familia din Graz; Graesser cu soția, preot din Annag; Turnowsky, locotenent din Lemberg Kranzel, notar din Teiuș; d-na, Gross, privatieră din Ibașfalău; Hauser, învățător din Budapesta.

Hotel „Neurhrer”: D-na Lohmüller, d-șoara Rehner, din Brașov, privatieri; Moldovan, notar din Petrița; Provaznik din Budapesta, Heller din M. Ludoș, Hartmann din Arad, Gärtner din Brașov, comercianți.

Hotel „Melter”: Dobay, proprietar din Vereșegháza; Porut, proprietar din Almagor; Osuy, antreprenor din Căneni; Droc, protopop din Mercurea; Sănzian din Hateg, Siller din Blaj, învățători; Wolff, voiajor din Viena; Weiss, oficial.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 14 Maiu n. 1900.

Hărte-monetă română	Cump.	18.96	vend.	19.06
Lire turcești				
Imperial (16 R aur)				
Rublie rusești		2.50		2.56
Galbeni		11.90		11.42
Napoleon-d'or		19.20		19.30
100 Marco germane		115.—		116.60
Livre sterling		24.—		24.28

Bursa de Budapesta.

Din 12 Maiu n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	97.60
„ „ 4%	92.55
„ „ val. cor. 6%	99.75
Imprumutul căilor ferate ung.	99.50
Bonuri rurale ung.	99.50
„ „ croate-slavone	98.—
Obligațiuni desp. regalilor	98.85
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	185.50
Renta de hărte austriacă	98.40
„ de argint austriacă	88.20
„ de aur austriacă	97.75
Losuri austriace din 1860	185.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1765.—
„ „ de credit ung.	778.—
„ „ de credit austr.	762.—
Scrisori fondare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni împărătești	11.38
Napoleon-d'or	19.27
Mărci 100 imp. germane	118.90
London 10 Livre sterlingi	242.90

Bursa de Viena.

Din 12 Maiu n. 1900.

Renta de aur 4%	117.—
Renta ung. v. c. 4%	92.50
Imprumutul căilor ferate ung.	99.60
Bonuri rurale ung.	92.50
„ „ croate-slavone	92.50
Renta de hărte austriacă	98.85
„ „ argint austriacă	98.50
„ „ aur austriacă	98.50
Losuri austriace din 1860	186.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1776.—
„ „ de credit ung.	787.—
„ „ de credit austr.	781.50

Bursa de București.

Din 26 Aprilie v.

5%, Renta perpetuă	80 1/4
5 „ am. 1881	94
5 „ „ 1892	95
5 „ „ 1893	95
4 „ „ 1894	81
5 „ „ 1895	82
4 „ „ 90.94	82 1/2
4 „ „ 1896	81 1/2
4 „ „ 1898	81 1/2
Convertite rurale.	—
5%, Obl. c. B. 1883	—
4 1/2 „ „ 1890	—
5 „ „ 1895	—
5 „ Fonc. rur.	95
4 1/2 „ Fonc. rur.	80 1/4
5 „ „ urb. Buc.	86
5 „ „ Iași	81 1/2
Banca Naț. „	2400
„ „ Agricolă	340
„ „ României	—
„ „ de scont	290
Dac. Rom. „	46 1/2
Națională „	462
Patria „	—
Canstrucți „	50
Basalt artificial „	—
Tramv. nou „	—
Baia centrală „	107

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Bațes. Proprietar: Pentru „Tribuna”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Conspectul tuturor celor 50.000 câștiguri.

Cel mai mare câștig în cazul cel mai norocos e...

1.000.000 Kronen.
Speziell sind die Gewinne wie folgt eingeteilt.

1	Prämie mit	600000
1	Gew. i	400000
1	"	200000
2	"	100000
1	"	90000
1	"	80000
1	"	70000
2	"	60000
1	"	40000
1	"	30000
1	"	25000
7	"	20000
3	"	15000
31	"	10000
67	"	5000
3	"	3000
432	"	2000
763	"	1000
1238	"	500
90	"	300
31700	"	200
3900	"	170
4900	"	130
50	"	100
3900	"	80
2900	"	40
50,000	Gew. u. Pr. im Betrage	13.160,000

Bilet de comandă spre folosire. St. d. A. Török & Comp., colectori principali Budapesta.

Rog să trimiteți pentru I. cl. losuri originale de ale loteriei de clasă reg. ung. privil. conform planului oficial.

Prețul în cor. } îl veți încasa cu rambursă. } A se sterge ceea ce urmează sau asemnată postaiă. } nu e de lipsă.

Adresa casă:

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientailor de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de până colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 1 cor. = 1.50 lei.

Telegramă.

Trupine de trandafiri (cu rădăcina)

de doi ani — cultivați în grădina proprie, se vând cu preț moderat în **Piața-mică** numai mâne, Marți, în 15 Maiu.

[176] 1—1 **Toma Krausz**, grădinar de comerț în Codlea.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se adă de vânzare în librăria „**Tipografia**“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăci 15:

INDREPTAR PRACTIC în **ECONOMIA RURALĂ**

compus de

cel 12 preoți intermitați în Cluj.

Prețul 2 coroane.

COMASĂRILE

de Elia Dopp.

Prețul 80 bani.

Pentru porto postal 10 bani mai mult.

Pentru o fabrică mai mare se caută un corespondent harnic.

Rezerve: Creștin, ca. 25 ani, neînsurat, deplină cunoștință a limbii germane și române în grai și scris, cum și cunoștințe generale și comerciale, stenografie, scrisoare frumoasă, voe, diligență și capacitate pentru muncă de sine stătătoare.

Prospeete, mai târziu a deveni voiajor.

Oferte detaliate, provăzute cu posă și copii de testimonii, a se trimite sub **F. K. 3524** la Haasenstein & Vogler în Viena, I.

[161] 2—3

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format enart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

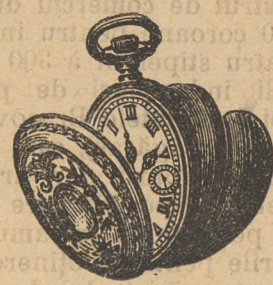
„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

JULIUS ERÖS

firmă improtocolată la tribunalul comercial r. u.

MAGAZIN

de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Oroloj de buzunar remontoir-nichel
Oroloj de buzunar remontoir-argint
Oroloj de buzunar remontoir-veritabil argint-tula, cu părți de aur
Oroloaje pentru dame din aur, veritabil de Genf
Oroloaje pentru domni din aur, veritabil de Genf
Deșteptător de nichel, marcă fină
Oroloaje cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoase
Oroloaje cu pendul vieneze cu ponduri
Oroloaje de părete, diferite modele
Lanțuri de gât pentru dame, de aur
Lanțuri de oroloaje pentru dame, de aur

dela 5.— până 12 C.
» 9.— » 20 »
» 18.— » 30 »
» 24.— » 70 »
» 40.— » 160 »
» 4.— » 6 »
» 10.— » 30 »
» 28.— » 70 »
» 4.— » 30 »
» 12.— » 40 »
» 18.— » 60 »

Lanțuri de oroloaje pentru d-ni, de aur dela 40.— până 140 C.
Inele de aur de tot felul 4.— » 48 »
Inele de aur cu diamant veritabil . . . 12.— » 52 »
Inele de aur cu brilliant veritabil . . . 24.— » 300 »
Inele de aur cu brilliant imitat, . . . 7.— » 12 »
Cercei de aur de tot felul 4.— » 12 »
Cercei de aur cu diamant veritabil . . . 13.— » 80 »
Cercei de aur cu brilliant veritabil . . . 46.— » 500 »
Cercei de aur cu brilliant imitat . . . 7.— » 12 »
Brățare de aur de tot felul 20.— » 40 »
Broșe de aur de tot felul 12.— » 40 »
Lanțuri de oroloj și de gât din argint . . 2.— » 8 »
Cercei și inele de argint 160 » 4 »
Brățare și broșe de argint 160 » 10 »

Juvere de tot felul dela 15 or. (preț de facon) până la 15 A., precum și amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brățare, medalii broșe, ace de cravată, tabachiere și ținătoare de țigarete, tacămuri, obiectele de argint, sugarete, nasturi de manșete etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e examinat și probat din oclă și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloajelor mele. Toate comanda le efectueșco imediat, pe lângă rambursă sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se execută bine și conștientios.

Rugându-mă pentru numeroase binevoitoare comande, semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,

Strada Csnădiei 3. Sibiu. Strada Csnădiei 3.

(Edificiul „Transilvania“).

Pentru sortirea loteriei de clase r. u. priv.

dela 17 și 18 Maiu

cumpărați losuri cu prețuri originale

1/1

1/2

1/4

1/8

12 cor.

6 cor.

3 cor.

1.50 cor.

dela

Banca și casa de schimb, soc. pe acții „**Mercur**“

în BUDAPESTA, V., strada Dorothea nr. 12.

Unica colectură principală, unde până acum toate câștigurile principale, la sortirea din urmă cel de 400.000 coroane, au fost prompt solvite.

Pentru prevenirea greșirii adresei ne rugăm să fiți cu luare aminte la cuvântul „**Bancă**“ din firma noastră.

[165] 8—10

Adresa de telegrame: „**Mercurbank**“, Budapesta.